

1890-11-17

þÿ ÿ ± Æ ¿ À » ¹ ã ¼ ì â ´ µ , ± é Æ µ » ® ã

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8129>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικά
 Ξημεριάματα
 Αδωνομία
 Παφός ✓

Φίλη «Σά.λπιγξ»

Πρό ημερῶν ἠκούσαμεν ὅτι ἡ Σεβ. Κυβέρνησις διενεργεῖ ἀφοπλισμὸν πρὸς περιστολὴν θήθεν τῶν ἐπισυμβαίνοντων ἐγκλημάτων. Οὐ μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι, νομίζομεν, θὰ ἀποδοκιμάσωσι καθ' ὀλοκληρίαν τὸ μέτρον τοῦτο, διότι οὕτω περισσότερον θάρρος θὰ χρηρηθῇ τοῖς κλέπταις ὡς κακοποιοῖς παρὰ τ' ἀναχαιτισθῶσιν αἱ πρὸς τὸ κακοῦργεῖν αὐτῶν ὀρμαί. Ὁ κακοῦργος, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὅπλων καὶ ἂν ἐντελῶς κατορθωθῇ τοῦτο, δὲν θὰ ἀνεχθῇ νὰ μείνῃ ἄοπλος, ἀλλὰ τὸ κυριώτερον μέλημά του θὰ εἶνε ἡ προμήθευσις ὅπλου, διὰ τοῦ ὁποίου εὐχερέστερον δύναται ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τοὺς σκοποὺς του· ὁ δὲ φιλήσυχος καὶ τίμιος, ἐπειδὴ οὐδέποτε χειρίζεται τὸ ὄπλον, δὲν θὰ φροντίσῃ βεβαίως νὰ ἔχῃ τοιοῦτον παρ' ἑαυτῷ καὶ τότε ὁ καλῶς θεωρακισμένος κακοποιός, ἄλλως τε καὶ ἀδειοῦχος, θὰ δύναται ἀφόβως καὶ ἀκωλύτως νὰ ἀδικῇ τὸν τίμιον οἰκογενεῖ-ἀρχην, ἀφ' οὗ μάλιστα γνωρίζει ὅτι οὗτος εἶνε ἀφωπλισμένος καὶ οὐδὲν ὄπλον ἔχει πρὸς ἀμυνάν του.

Ἦτο ἐλέ τις ὁμως δυσχυρισθῇ ὅτι οἱ μέλλοντες ἀδειοῦχοι πρὸς ὀπλοφορίαν τότε θὰ λαμβάνωσι τὴν σχετικὴν ἀδειαν, ὅποταν παρουσιάσωσι πιστοποιητικὸν τι ἔγγραφον παρὰ τοῦ μουκτάρου καὶ τῆς δημογεροντίας ἐπισημαίνον τὸν χαρακτήρα καὶ ἐν γένει τὴν ἀνεπίμεμπτον διαγωγὴν των. Ποῖος ὁμως μουκτάρης ἢ ποία δημογεροντία θὰ ἀρνηθῇ νὰ παράσχη τῷ αἰτούντι κακοποιῷ τοιοῦτο πιστοποιητικόν; Οὐδεὶς νομίζομεν. Διότι ἐάν τινες λάβωσι τὴν τόλμην νὰ πράξωσι τι τοιοῦτον θὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν καθαρῶς νὰ ἐνοήσῃ ὅτι θεωρεῖται ὑπ' αὐτῶν κακός, καίτοι συναισθάνεται ὅτι εἶνε τοιοῦτος, καὶ, προσδληθείσης οὕτω τῆς φιλοτιμίας του, ἄλλο μέσον θὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν, τὸ ὁποῖον ἀδύνατον νὰ περιστείλῃ ὁ νόμος, τὸ πᾶν θὰ μηχανευθῇ, διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ὕβριν ὡς προσβολήν. Ποῖος δὲ θὰ εἶνε τοσοῦτον γενναῖος, ὅστις παριδῶν ὅσα ἔχει νὰ πάθῃ θὰ τολμήσῃ νὰ μὴ ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἀπαίτησιν ἐνός κακοῦργου; Τούτων λοιπὸν θεμιμένων, ἔπεται ὅτι ὁ κακοῦργος μόνος θὰ μείνῃ ἔνοπλος, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τίμιοι θὰ ἀφοπλισθῶσι πρὸς μεγαλειτέραν αὐτῶν βλάβην.

Ἡ Κυβέρνησις σὺν τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων κατήργησε τὴν μαχαιοφορίαν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δι' ὃν καὶ σήμερον ἀφαιρεῖ τὰ ὄπλα. Ποῖον ὁμως πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἐπήνεργεν ἢ κατάργησις ἐκείνη; μὴ ἠλαττώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν φόνων, τῶν ἐγκλημάτων; Ὅσοι ἐμαχαιοφόρουσιν πρὶν οἱ αὐτοὶ καὶ σήμερον μαχαιοφοροῦσι καὶ μάλιστα ἀφανῶς, τὸ ὁποῖον εἶνε χειρότερον.

Ἐπειτα, πρὶν ἢ ἡ Κυβέρνησις θέσῃ ὑπὸ σκέψιν τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὄπλων οἱ φίλοι τοῦ ἐγκλήματος ὑπέδειξαν αὐτῇ ὅτι πολλοὺς τρόπους γινώσκουσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών των καὶ θῆ καὶ τὸν τοῦ ἀπαγχονισμοῦ δὲν συνεπικρατῶσιν ἐν τῇ πόλει, ἐπὶ οὗτοι δὲ τρεῖς ἀνθρώποι ἐπύχου ὑπὸ τῶν κακοῦργων τοῦ διὰ τῆς ἀρχόντης ψυχρῶς τολμοῦσιν.

Ἐφημ. Λαμπιγξ
 ἡμερ' 17/11/1890

Ἡ Σιδ. Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ καταστρέψῃ τὸ τῆς κακίας θεῖον, δὲ φροντίσῃ ὅπως διὰ μιᾶς ἀποπέσει τὸ ῥιζὸν αὐτῆς, ἀλλ' ἀπο καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκροθιγῶς μόνον περιλάπτουσα ποιεῖ τοῦτο θαλερώτερον ν' ἀναβλαστῆναι καὶ πολυπληθεστέρας καρπῶς νὰ φέρῃ. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπέστειλεν ἀνὰ τὰ μεγαλειότερα χωρία φρουροὺς τινας, προσταγματούτους μὲ τὸ κοινότερον καὶ πρῶτον ὄνομα πελῆτιος δέος, εἶτα δὲ συνέστησεν ἀστυνομικὸν τινα σταθμὸν ἐν Πιχρῷ, τὸν ὅποιον πάλιν διέλυσε, πρὸ ὀλίγου δὲ καιροῦ κατεδίωκε τὰς μαχαίρας εἰς ἀφανείαν, σήμερον δὲ διενεργεῖ εἰς ἀρπάζειν. Ὅτι ἔτι κατὰ τὴν πρώτην ἐπιχειρημάτων, τὸ αὐτὸ φοβούμεθα, θὰ κατορθώσῃ καὶ διὰ τοῦ τελευταίου.

Ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐπιζητῇ πραγματικῶς νὰ καταπάσῃ τὸ ἔγκλημα, ἀφοῦ βεβαίως φαίνεται τῆς τιμῆς καὶ ζωῆς τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν της, οὐδὲν ἄλλο θεὸν νὰ ἐπιχειρήσῃ ἢ τὴν σύστασιν ἀστυνομίας, διότι σήμερον δὲν ὑφίσταται τοιαύτη, περιφερομένη καθ' ἑλθὴν τὴν νῆσον, ὅτε μὲν μετὰ τῆς ἐπισημότητός της, ὅτε δὲ μυστικῶς τῷ τρόπῳ, θὰ δυναθῇ ν' ἀνακαλύψῃ τὰς ἐταιρίας καὶ τὰ ὄρητήρια τῶν κλεπτῶν καὶ προκαταλάβῃ τὰς ἐνεργείας των. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ δώσῃ εἰς τὸν κλέπτην, τὸν κακοῦργον, τὸν κακοποιὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὑπάρχει, ὅτι κατοπτεῖται ἐπαγρύπνως τὰ ἔχνη του, ὅτι θὰ τιμωρήσῃ πᾶσαν αὐτοῦ παρεκτροπὴν, διὰ νὰ φοβηθῇ οὗτος· μόνος ὁ φόβος δύναται νὰ περιορίσῃ τὸν κακόν, μόνος καὶ μόνος αὐτὸς δύναται νὰ ποίησῃ, ν' ἀναχαιτίσῃ τὰς ἀγρίας αὐτοῦ ὀρμὰς. Ὁ κακοῦργος θεὸν νὰ ἐκλείψῃ, ἵνα μετ' αὐτοῦ συνεκλείψῃ τὸ ἔγκλημα καὶ οὐχὶ μόνον ἐν τῶν ἀπείρων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων διαπραττόνται ἔγκλήματα, τὰ ὅπλα.

9 Νοεμβρ. 90.

*

Εφημερὶς Σαυηιχ
ἡμερ: 17/11/1890